

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Tycho Episc. 16. Iunii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

16. Junii VITÆ SANCTORVM. 299
*humanæ pericula, cogita fragilitatem propriam; & ejus-
modi cogitatione, si perseveraveris, parum senties quic-
quid foris videtur molestum. S. Bern. serm. de om. SS.*

S. TYCHO EPISC. 16. Junii.

Damus Euclionibus mancipiis pecuniæ rei
augendæ magistrum doctoremq; gratissimæ
artis, quâ granaria frumento stipentur, numusque
in arcâ crescat. TYCHO is est, ætate puer, sed cano
sensu, avari parentis filius, multò tamen peritior
pecuniariæ venationis. quod vel hinc intelligas.
Pater oneratum panibus in forum miserat: puer
indignatus unciarum quæstum iis venditis redi-
turum, è merce stipem facit, eamque in obvios
pauperes effundit. Patri æs reposcenti artificium
suum aperit; panes apud Christum in fœnore po-
sitos, & quidem centuplicato. eam in rem se syn-
grapham accepisse. Pater nulli rei præterquam
oculis suis crediturus, puerilis fidei experimen-
tum in horreis quæsit: & ecce tibi quæ pridie
vacuefecerat, importatum divinitus frumentum
agrè ceperunt. Eâdem facilitate cellas replevit.
Aridum vitis surculum. & pridem exsuccum humi
depanxit, neque vitam illi modò, & germinandi
vim, sed perpetui etiam gloriam miraculi contu-
lit. Unus enim ille palmes, quo die anniversaria
TYCHONIS memoria peragitur, sub initium rei
divinæ viventis uvas ostentabat, quæ ante sacrifi-
cium finitum ad maturitatem percoquerentur,
præcocem suo satori vindemiam præbituræ. Quid
ad hæc avari? In scholâ Pluti negant recepta esse
paradoxa Christi. *Ex Menæis.*

*Quid vereris fluxum & fragile bonum facere sem-
piternum? aut thesauros tuos custodi Deo credere? ubi*

non furem pradamq; iuvenis, non rubiginem, non yranium: qui apud Deum dives est, pauper esse nunquam potest. Lactant. in Epit. Instit. c. 12.

SS. QUIRICUS & JULITTA MM.

16. Iunii.

Datur optio; exempla Christianæ fortitudinis à trienni puero, an feminâ malis petere: hujus sexûs, illius ætas convitium facient ignaviæ tuæ, si detrectas vel desperas sequi hos duces; & audies sanè quod olim Augustinus: *An non potes quod iste & ista?* Exercebat Tarsi quæstionem de Christianis Alexander. JULITTA QUIRICVM filiolum ultro ad tribunal non duxit, sed tulit, puto ne unicum Abrahæ in hanc rem facinus ostendi generi humano posset. Alexander in disparem prædam non eodem affectu grassatus, matrem atrocissimè, filium blandissimè excepit, haud scias in leoninâ an vulpinâ pelle nequior. Certè QUIRICVS illius receptus sinu, appetitus osculis, inescarus promissis, nullum, neque plorandi, neque quiritandi finem fecit; cùm JULITTA contrâ pendens in equuleo, & taureis conscissa, gemitum nullum ederet, ut propriâ amborum confessione constaret, utrius conditio esset iniquior. Consumptis lacrimis, imbellia etiam arma expeditit triennis heros, & nuper natos dentes tenerosque ungues strinxit in adulatorem suum, luctando effecturus, ne mitior in se, quàm in matrem esset. Et potitus est voto suo; Alexander ad tribunalis gradus victori animam elisit. Quid mater? nunquam lætiore vultu suum pignus aspexit, idemque beneficium poposcit, ut quàm citissimè eum assequeretur. Impetravit: laniata unguis, perfusa pice cervicem securi